

3059

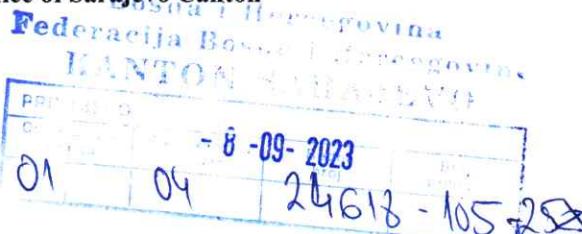
Bosna i Hercegovina
 Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO
 Pravobranilaštvo Kantona Sarajevo

Босна и Херцеговина
 Федерација Босне и Херцеговине
КАНТОН САРАЈЕВО
 Правобранилаштво Кантона Сарајево

Bosnia and Herzegovina
 Federation of Bosnia and Herzegovina

CANTON SARAJEVO
 Public Defender's Office of Sarajevo Canton

Broj: Pk-230/23
 Sarajevo, 08.09.2023. godine

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Sarajevo
SKUPŠTINA KANTONA SARAJEVO

Predmet: Izjašnjenje na zastupničku inicijativu

Veza: Vaš akt broj: 01-04—24618-105/23 od 04.09.2023. godine

Poštovani,

Pravobranilaštvo Kantona Sarajevo (u daljem tekstu: Pravobranilaštvo) je dana 05.09.2023. godine zaprimilo zastupničku inicijativu zastupnice Belme Kapo – klub SDP BiH, kojom se traže informacije o tačnosti podataka da smo od naležnog suda tražili da samohrana majka dvoje djece sa poteškoćama u razvoju osigura 5.000,00 KM za štetu koja bi mogla nastati u slučaju da djeca budu upisana u vrtić. Nadalje, postavljeno je pitanje kako je Pravobranilaštvo došlo do zahtjeva za mjeru koju traži od suda, a polazeći od „osnovne funkcije Pravobranilaštva da preduzima mjere i pravna sredstva radi pravne zaštite imovine i imovinskih interesa Kantona Sarajevo“.

Nadalje se u predmetnoj inicijativi navodi kako je iz objave Ministarstva za odgoj i obrazovanje na stranici Vlade Kantona Sarajevo od 03.09.2023. godine evidentno da ministarstvo nije tražilo navedenu mjeru te je Pravobranilaštvo pozvano da povuče svoj zahtjev i rastereti majku.

Povodom naprijed navedenih pitanja očituјemo se kako slijedi:

Na pitanja sadržana u predmetnoj inicijativi moguće je odgovoriti isključivo u kontekstu samog parničnog postupka i postupka za određivanje mjeru osiguranja koji se pred Općinskim sudom u Sarajevu vodi po tužbi za utvrđenje i otklanjanje diskriminacije koju je navodno počinilo Ministarstvo za odgoj i obrazovanje i prijedlogu za određivanje mjeru osiguranja kojom se traži da Ministarstvo

kao prvočuženi i privatna predškolska ustanova SKIPPY kao drugotuženi obezbijede uslove za prihvatanje i cijelodnevni boravak dvoje malodobne djece u privatnoj predškolskoj ustanovi SKIPPY (na kojem tužiteljica insistira), tako što će Ministarstvo dati saglasnost za angažman asistenta za rad sa djecom i u konačnici snositi troškove njegovog angažmana, iako postoji jasna zakonska regulativa prema kojoj je osnivač predškolske ustanove dužan obezbijediti finansijska sredstva za „plate i naknade zaposlenika“ (član 54. stav (2) tačka a) Zakona o predškolskom odgoju i obrazovanju), pa tako i asistenta u grupi za rad sa djecom sa poteškoćama u razvoju.

Netačno je i krajnje pogrešno i izvan konteksta procesno-pravnog instituta mjere osiguranja interpretirano da je Pravobranilaštvo predložilo jemstvo za štetu koja bi proizšla upisom djece u vrtić odnosno da su djeca „prijetnja“ i „reputacijski rizik“.

U procesno-pravnom smislu Pravobranilaštvo je u aktu na kojeg upućuju mediji, a koji predstavlja izjašnjenje na uređen prijedlog za određivanje mjere osiguranja, istaklo da ne postoje zakonom određeni uslovi za određivanje predložene mjere osiguranja i stoji iza tog stava, te je predložilo određivanje jemstva što je također u skladu s odredbom člana 269. stav 2. Zakona o parničnom postupku kumulativno propisan uvjet za određivanje mjere osiguranja. Jemstvo je obrazloženo potencijalnom štetom koja bi se ogledala u negativnoj percepciji Ministarstva i Kantona do koje bi došlo određivanjem mjere osiguranja, a nikako konkretnim činom upisa djece u vrtić kako to pogrešno interpretiraju mediji izvodeći krajnje apsurdan zaključak da je stav Pravobranilaštva da djeci sa poteškoćama u razvoju nije mjesto u sarajevskim vrtićima. Potencijalna šteta do koje bi došlo određivanjem mjere osiguranja ogleda se u činjenici što bi mjera osiguranja ostala na snazi duži vremenski period, a u konkretnom slučaju bi značila prejudiciranje odluke po tužbi za diskriminaciju i dovelo do kreiranja stava o ministarstvu kao diskriminatoru i pored svih aktivnosti koje je u proteklom periodu realizovalo u kontekstu inkluzije generalno, kao i iskazane spremnosti za rješenje konkretnog slučaju u okviru definisanih institucionalnih mehanizama i okvira. Pored navedenog, drugi vid štete je konkretna šteta u vidu sredstava za angažman asistenta za rad sa djecom u privatnoj predškolskoj ustanovi čiji osnivač nije Kanton.

Dakle, polazeći od svega što je Ministarstvo uradilo po pitanju inkluzije, što nećemo navoditi u ovom izjašnjenju upućujući na očitovanja Ministarstva data na web stranici Vlade Kanton Sarajevo, a uzimajući u obzir i preporuke institucije Ombudsmana za ljudska prava Bosne i Hercegovine od 13.06.2023. godine prema kojima se ministarstvu preporučuje da u saradnji sa podnositeljicom žalbe (majkom djece sa poteškoćama u razvoju i tužiteljicom i predlagateljicom određivanja mjere osiguranja) unutar postojećih institucionalnih mehanizama (pod koje se ne može podvesti ono što tužiteljica/predlagateljica predlaže i zahtjeva) pronađe najbolje rješenje za djecu, te činjenice da je Ministarstvo iskazalo spremnost za rješenje predmetnog problema u okviru postojećih institucionalnih okvira, na koje okolnosti postoje brojni materijalni dokazi koji će biti prezentirani sudu i cijenjeni od istog, istaknuti procesni prijedlog za određivanje jemstva kao kumulativno propisanog uvjeta za određivanje mjere osiguranja može se posmatrati isključivo kao zakonit procesni prijedlog Pravobranilaštva, koje zastupa interes Kantona (Ministarstva) kao parnične stranke u konkretnom postupku, a koji je u funkciji postizanja pozitivnog ishoda u predmetnom parničnom postupku, te o kojem odlučuje isključivo sud (da li je osnovan i opravdan), uzimajući o obzir zakonski

okvir procesno-pravnog instituta mjere osiguranja i cijelokupnu činjeničnu građu konkretnog sudskog predmeta, koja nije, ne može, niti smije biti poznata i prezentirana javnosti.

S obzirom na navedeno, upravo suprotno medijskim navodima o skandaloznosti zakonitog procesnog prijedloga stavljenog od strane Pravobranilaštva, a koji je krajnje pogrešno prezentiran i „izokrenut“ od strane medija, skandalozno je stavljanje istog, izvučenog iz konteksta cijelokupnog parničnog postupka i pogrešno interpretiranog, na ocjenu suda javnosti koja nema potrebna stručna znanja niti poznaje sve relevantne činjenice te je obzirom na osjetljivost teme i kategorije suprotne parnične stranke podložna olakom kreiranju pogrešnih zaključaka na štetu Ministarstva za odgoj i obrazovanje Kantona Sarajevo, Pravobranilaštva, a u konačnici i samog Kantona odnosno Vlade Kantona Sarajevo.

Posebno skrećemo pažnju da je prezentacija predmetnog procesnog prijedloga na način kako je to učinjeno od strane medija i advokatice suprotne parnične strane, a koji još uvijek nije razmatran od strane suda, koji je jedini ovlašten da cijeni njegovu osnovanost i opravdanost, predstavlja vršenje nedopuštenog uticaja na sud u postupku koji je u toku, a istovremeno grubu povredu Kodeksa advokatske etike advokata FBiH, Kodeksa za štampane i on line medije u BiH, Preporuka Vijeća za štampu za medijske izvještače sa sudova u izvještavanju o istragama i sudskim procesima, a određene objave medija predstavljaju i klevetu u smislu Zakona o zaštiti od klevete FBiH.

Na kraju, vraćajući se na pitanje iz inicijative ”kako je Pravobranilaštvo došlo do zahtjeva za mjeru koju traži od suda, a polazeći od „osnovne funkcije Pravobranilaštva da preduzima mjeru i pravna sredstva radi pravne zaštite imovine i imovinskih interesa Kantona Sarajevo“ ističemo da upravo isticanje svih zakonom propisanih procesnih prijedloga odražava dosljedno i neselektivno zalaganje Pravobranilaštva za pravnu zaštitu imovine i imovinskih interesa Kantona kroz nastojanje da se postigne pozitivan ishod sudskog spora, što bi u konkretnom slučaju značilo odbijanje predložene mjeru osiguranja i tužbenog zahtjeva kojim se traži utvrđenje i otklanjanja navodno počinjene diskriminacije kao i naknada štete u ukupnom iznosu od 61.825,00 KM koju tužiteljica solidarno potražuje od tuženih.

U kontekstu konstatacije iz inicijative da Ministarstvo za odgoj i obrazovanje nije tražilo navedenu mjeru, a što je tačno, ističemo da je Pravobranilaštvo u skladu s odredbama Zakona o pravobranilaštву (“Sl. novine Kantona Sarajevo” broj: 33/08, 7/12, i 44/16), ovlašteno da samostalno preduzima procesne radnje u vršenju poslova zastupanja (što je istaknuti prijedlog i bio – procesna radnja/sredstvo), pa shodno navedenom nije praksa da dobija instrukcije niti smjernice o (ne)poduzimanju procesnih radnji u postupcima pred sudovima. Čak i u situaciji da zastupani organ istakne određeni procesni zahtjev, končanu odluku o istom donosi Pravobranilaštvo.

Svaka daljnja rasprava i preispitivanje istaknutog zakonitog procesnog prijedloga od strane javnosti izvan sudskog postupka u kojem je jedino sud ovlašten da odluči o istom bila bi absurdna i treba je izbjegći.

